

Arrest

nr. 53 745 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. CROPPEN loco advocaat M. DE KEUKELAERE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U bent geboren in Freetown op 2 augustus 2010 en woonde er uw hele leven.

Uw vader (U.M.) overleed in augustus 2009. Zeven dagen na zijn overlijden ging u naar Nimi Koro Ninjay, het dorp waar uw vader woonde. U groette er de ouderen van het dorp en twee dagen later vertelden deze mensen u dat uw vader lid was van de Poro gemeenschap en dat u hem moest opvolgen. U gaf aan dat u weigerde om uw vader op te volgen, waarop er een discussie ontstond en men aangaf dat men over een 'heksengeweer' beschikte. Wat later zei men dat chieft (P.S.) u wilde spreken. U ging naar hem en hij zei eveneens dat u uw vader als lid van de Poro gemeenschap moest opvolgen en dat dit de wet was. Men liet u bloed drinken en aan iets likken. Chieft (P.S.) gaf aan dat men binnen zeven dagen naar het huis van uw vader zou komen om u te halen en u te initiëren tot

de Poro gemeenschap. U ging niet naar het huis van uw vader in het dorp, maar u nam de bus naar Freetown. Na één week in uw huis te Freetown verbleven te hebben, verhuisde u naar vrienden. U bleef vier maanden bij hen en af en toe verkocht u telefoonkaarten op straat. Nadien bracht uw moeder u in contact met een vriend van haar die men 'De Libanees' noemde. De Libanees gaf u een paspoort op uw naam en met uw foto erin en samen met hem verliet u Sierra Leone op 25 december 2009. Op 28 december 2009 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van bedreigingen door leden van de Poro gemeenschap ten gevolge van uw weigering om uw vader op te volgen als lid van de Poro gemeenschap, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u erg onwetend bent betreffende de Poro gemeenschap in het geheel én de opvolging van uw vader als lid van de Poro Society in het bijzonder.

U verklaarde dat de ouders van het dorp Nimi Koro Ninjay u na het overlijden van uw vader (U.M.) in augustus 2009 vertelden dat u hem moest opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, want dat het namelijk de wens van uw vader was dat u hem zou opvolgen als lid van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat u hen vertelde dat u weigerde om uw vader op te volgen, waarop er een discussie ontstond en men aangaf dat men over een 'heksengeweer' beschikte. Ook de chieft van het dorp, (P.S.), vertelde u dat u uw vader als lid van de Poro gemeenschap moest opvolgen en dat dit de wet was. Men liet u bloed drinken en aan iets likken. U gaf aan dat Chieft (P.S.) u vertelde dat men u binnen zeven dagen zou komen halen om u te initiëren tot de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.6 en p.10). U gaf verder aan dat u uw vader niet wilde opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, omdat u niet van de Poro gemeenschap houdt en ze dingen doen die u niet aanstaan (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd wat de Poro gemeenschap is, gaf u aan dat u het niet weet. Toen u daarop gevraagd werd wat de Poro gemeenschap doet, gaf u eveneens aan dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.8). Verder wist u niet wat de procedure is om lid te worden van de Poro gemeenschap en wist u niet wie er mag oordelen wie lid wordt van de Poro gemeenschap en wie niet (gehoor CGVS, p.9-10). Toen u verder gevraagd werd wie lid kon worden van de Poro gemeenschap, gaf u aan dat u het niet wist. Verder wist u niet vanaf welke leeftijd men lid kan worden van de Poro gemeenschap en wist u niet of vrouwen / meisjes lid konden worden van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.10). Het feit dat u – zo goed als – niets weet van de Poro gemeenschap, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg wat van u verwacht werd na de opvolging van uw vader als lid van de Poro gemeenschap, ontweek u de vraag door aan te geven dat u 'bloed moest drinken en aan iets moest likken'. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u niet weet wat van u verwacht werd, maar dat u de rol die uw vader in de Poro gemeenschap speelde, moest overnemen (gehoor CGVS, p.8). Toen u daarop gevraagd werd wat de rol die uw vader in de Poro gemeenschap speelde was, gaf u aan dat u het niet vroeg, omdat het u niet interesseerde. Verder wist u ook niet of het een functie met aanzien was die hij had binnen de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.8). Evenmin wist u hoe uw vader zijn plaats binnen de Poro gemeenschap had verkregen en of uw vader een titel / Poro naam droeg (gehoor CGVS, p.9). Men mag verwachten dat u minstens enige kennis hebt van de rol die uw vader in de Poro gemeenschap speelde én de taak die u zou moeten opnemen wanneer u lid van de Poro gemeenschap zou worden.

Toen u verder gevraagd werd of uw vader u introduceerde in de Poro gemeenschap, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd of u het niet vreemd vond dat uw vader er niet over sprak met u - ondanks het feit dat het uw vaders wil was dat u hem zou opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, - antwoordde u vaag door te stellen dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.9). Eerder haalde u reeds aan uw vader om de drie weken naar Freetown kwam en dat u uw vader laatst zag in januari 2009 toen u bij hem langs ging en u uw vader elke keer zag toen hij naar Freetown kwam én dat jullie dan discussieerden met elkaar (gehoor CGVS, p.8). Daar het de wens van uw vader was dat u hem zou opvolgen als lid van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.6), kan men verwachten dat jullie spraken over deze opvolging en de Poro gemeenschap op zich. Dat dit niet gebeurde doet verdere twijfels rijzen bij uw asielrelaas waarin u aanhaalde dat u uw vader moest opvolgen als lid van de Poro gemeenschap. Aangezien de opvolging zulke cruciale rol speelt bij de door u ingeroepen vrees, maken bovenstaande onwetendheden uw asielrelaas bedrieglijk.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u sinds uw aankomst in België – eind december 2009 – contact had met iemand in Sierra Leone, gaf u aan van niet. U gaf aan dat u geen zin had om iemand te contacteren (gehoor CGVS, p.4). Toen u verder gevraagd werd waarom u geen bewijs van identiteit / geboortecertificaat meebracht, gaf u aan dat u niet wist dat het nodig zou zijn. U gaf aan dat u de documenten zou krijgen als u vrienden zou bellen. Toen u gevraagd werd waarom u dit na een verblijf van reeds acht maanden in België nog niet deed, gaf u aan dat u niet werd gevraagd om dit te doen (gehoor CGVS, p.5). Dat u geen contact opnam met iemand in Sierra Leone omdat u er geen zin in had en dat u niet poogde om identiteitsdocumenten te vragen omdat u niet werd gevraagd om dit te doen zijn geen afdoende verklaringen om dit niet te doen. Bovendien mag van een kandidaat vluchteling redelijkerwijze worden verwacht dat hij probeert om contact op te nemen met personen in zijn land van oorsprong om zich over de nasleep van zijn problemen te informeren. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder gaf u aan dat u – na de door u aangehaalde problemen in augustus 2009 - niet naar de politie ging omdat mensen u bedreigden met een heksengeweer, maar dat u een week lang in uw eigen huis in Freetown ging wonen (gehoor CGVS, p.10-11). Van iemand die daadwerkelijk een vrees voor vervolging heeft, kan men verwachten dat deze niet terugkeert naar zijn eigen huis. Dat u bedreigd werd door mensen met een heksengeweer kan bezwaarlijk opgevat worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, daar een heksengeweer tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Verder gaf u aan dat u gedurende de vier maanden die u bij vrienden in Freetown woonde soms telefoonkaarten op straat verkocht (gehoor CGVS, p.11). Ook deze handelingen getuigen niet van een vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u neergelegde faxkopie van uw geboorteakte toont uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 1 A van de Conventie van Genève, van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheids-, proportionaliteits- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

"1. Verzoeker is van mening dat de Commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout heeft begaan door te stellen dat zijn asielaanvraag ongegrond is.

In de bestreden beslissing verantwoord verwerende partij haar beslissing op volgende gronden: "(...) Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève' of een reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land. (...)"

Deze vaststelling wordt in de bestreden beslissing op volgende motieven gesteund:

- Een aantal "onwetendheden" maken aldus verwerende partij, het asielrelaas bedrieglijk:

o Verzoeker zou erg onwetend zijn betreffende de Poro-gemeenschap (meer bepaald over wat deze gemeenschap is en doet),

o Verzoeker zou erg onwetend zijn betreffende de opvolging van zijn vader in die gemeenschap (meer bepaald over hetgeen van hem verwacht werd bij toetreding, over de procedure om lid te worden, wie lid kon worden, of nog omtrent de rol die de vader van verzoeker in de gemeenschap vervulde),

- Voor wat betreft de 'vrees voor vervolging' worden door verwerende partij enkele "bedenkingen" geformuleerd. Zo stelt verwerende partij dat "(...) van een kandidaat vluchteling redelijkerwijze (mag)

worden verwacht dat hij probeert om contact op te nemen met de personen in zijn land van oorsprong (...). Verder wordt verzoeker verweten dat hij geen contact zou hebben opgenomen met de lokale politie, en nog dat hij gedurende de vier maanden dat hij in Freetown bij vrienden woonde "soms telefoonkaarten op straat verkocht", (quod non, dit is wat hij deed voor de problemen met de Poro).

2. Concreet meent verwerende partij doorheen haar hele betoog dat een niet nader bepaalde kennis over deze Poro-gemeenschap noodzakelijk is om het asielrelaas geloofwaardig te maken.

Hierbij gaat verwerende partij volledig voorbij aan het feit dat deze Poro gemeenschap een geheim genootschap is, zoals meermaals benadrukt door verzoeker tijdens het interview.

Verzoeker kan dan ook niet akkoord gaan met de vaststelling in de bestreden beslissing dat hierdoor zijn geloofwaardigheid in het gedrang is gekomen. Op zich moet men immers als correct uitgangspunt nemen dat een buitenstaanders geen concrete informatie krijgen over de Poro-gemeenschap. Het is pas nadat men (vrijwillig of onder dwang) lid wordt, dat men kennis krijgt van de activiteiten, procedures en van de rol die men moet waarnemen.

Verzoeker wist niet dat zijn vader deel uitmaakte van de Poro-gemeenschap, doch vernam dit pas na zijn overlijden, zoals duidelijk gesteld bij het verhoor. Verzoeker is opgegroeid in de stad en heeft weinig contact gehad met zijn vader. Zijn ouders zijn uit elkaar gegaan toen hij in "primary school"/lagere school was.

Verzoeker heeft meerdere plaatsnamen en namen van personen opgenoemd in verband met zijn relaas. De omstandigheden beschreven door verzoeker tonen aan dat hij meteen onder druk werd gezet en bedreigd werd om over te gaan tot initiatie.

Aangezien de plicht tot geheimhouding essentieel is voor de leden mag het hoe dan ook niet als abnormaal worden beschouwd dat deze geheimhouding ook door de vader van verzoeker jegens hemzelf werd nageleefd. Gelet op het voorgaande toont de beperkte kennis omtrent de Poro-gemeenschap aan dat de beweging als "secret society" opereert.

3. Een ander essentieel aspect van de Poro-gemeenschap, is dat deze erom bekend staat om mensen op gewelddadige wijze te dwingen tot toetreding. Zo blijkt nog uit een verslag van het US Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor:

"(...) both men and women were forcibly initiated into tribal secret societies, a process that for women usually involved FGM. For example, in March and April the Poro Society in Manowa Kailahun District attempted to forcefully initiate a man into the society. The man ran away and reported the matter to the police, who deferred to the local paramount chief. The paramount chief then allowed Poro members to drag the man out of his home, beat him, and initiate him into their secret society. (...)" (Verslag US Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, 2006,

<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2006/78756.htm>, zie stuk 2) Vrij vertaald:

Zowel mannen en vrouwen werden onder dwang geïnitieerd in deze tribale geheime genootschappen, een procedure dat voor vrouwen vaak gekoppeld is met genitale verminking. Bijvoorbeeld, in maart en april heeft de Poro Society in Manowa Kailahun District, geprobeerd om met geweld een man te initiëren in de gemeenschap. De man vluchtte en ging in dit verband naar de politie, die de zaak overmaakte aan de lokale hogere verantwoordelijke. Deze lokale hogere verantwoordelijke liet Poro leden vervolgens toe om de man uit zijn woning te slepen, hem te slaan en hem vervolgens tot de geheime genootschap in te wijden. (...)"

Hieruit volgt dan ook dat de Poro-Gemeenschap een aanzienlijke invloed heeft in Sierra-Leone en dat de initiatie en de rites gepaard gaan met geweld. Zoals ook verzoeker benadrukte zijn bepaalde rites onder meer gericht op zelfmutilatie met messen, drinken van bloed, etc.

Tijdens zijn verhoor meldde verzoeker leden te hebben gezien van de gemeenschap die aan zelfmutilatie deden.

Meerdere bronnen bevestigen de invloed van deze gemeenschap evenals het gewelddadig karakter van de initiatie (zie ook artikel "The independent", 30 mei 2010, "At a ceremony in Sierra Leone, a sudden jolt of violence, and a bloody 'corpse'", <http://www.independent.co.uk/news/world/africa/at-a-ceremony-in-sierra-leone-a-sudden-jolt-of-violence-and-a-bloody-corpse-1986878.html>, stuk 3, "(...) A British Home Office report on Sierra Leone noted that Poro 'has considerable local and national influence [and] would appear to be able to organise nationwide.... In some areas the membership would appear to comprise all of the adult male population.' It said that Poro initiation ceremonies involve scarification, and mentioned accounts in the Sierra Leone press of intimidation and 'provocative demonstrations' of the kind I saw.(...) " Of nog in een ander recent artikel van "The Patriotic Vanguard": "(...) There have been numerous allegations that secret society members are responsible for the numerous rituals and ritual murders that take place in the provinces . At Sunneh in the Ribbi chiefdom a few years ago the body of a mutilated woman was found in the forest. No culprit has been found. This has made many people to be apprehensive. (...)", "The Patriotic Vanguard", 14 Augustus 2010, Maada Gumbu, "Secret societies in Sierra Leone", <http://www.thepatrioticvanguard.com/spip.php?artide5382>. Stuk 4)

4. Verwerende partij heeft klaarblijkelijk geen rekening gehouden met het voorgaande bij haar analyse aan het voldoen door verzoeker van het vluchtelingenstatuut.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenbevinding.

Nochtans kan men opmaken dat het niet redelijk verantwoord is om van verzoeker bijkomende kennis te verwachten. De door verwerende partij aangehaalde "onwetendheden" maken het asielrelaas niet bedrieglijk, maar vinden rechtvaardiging in het geheimzinnig karakter van deze genootschap. Als dusdanig is de feitenbevinding door verwerende partij onzorgvuldig en onredelijk.

5. De administratieve overheid dient overigens op een "afdoende" wijze de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, hetgeen impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

In casu heeft verwerende partij duidelijk onvoldoende aandacht besteed aan het aspect van de geheimhouding binnen de gemeenschap. Minstens komt de bestreden beslissing niet afdoende tegemoet aan dit aspect.

Onterecht meent verwerende partij dat bijkomende kennis over deze Poro-Gemeenschap als absolute vereiste mocht worden genomen om de geloofwaardigheid van verzoeker te toetsen. De feitelijke motivering en de beslissing op zich, is dan ook niet proportioneel met het gewicht van de genomen beslissing

6. Bovendien verantwoordt de invloed van de Poro-Gemeenschap afdoende de gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Vrees voor vervolging dient immers niet per definitie uit te gaan van overheidsactoren. Het kan volstaan, zoals in casu, dat de overheid geen bescherming kan of wil bieden tegen vervolging of ernstige schade (zoals blijkt uit hetgeen hierboven nader uiteengezet).

De vrees om onvrijwillig met geweld opgenomen te worden in de Poro-Society is dan ook reëel. In die zin, schendt de bestreden beslissing artikels 48/3 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

7. Overigens maakt de achtergrond van verzoeker dat hij beperkte kennis en inzicht heeft over de verwachtingen jegens hem in deze procedure. In die zin is het trouwens merkwaardig vast te stellen dat verwerende partij van oordeel is dat, het feit dat men geen contact heeft opgenomen met het land van oorsprong, enige indicatie zou kunnen geven van de gegrondheid van de aangehaalde vrees voor vervolging.

Verzoeker heeft met niemand in Sierra Leone opgenomen omdat enerzijds zijn moeder dit emotioneel niet zou aankunnen. Anderzijds vreest hij dat zijn vrienden en kerkleden zouden rondvertellen dat hij in België verblijft, hetgeen hij absoluut wilt vermijden.

8. De combinatie van de geheimzinnigheid, de invloed van de gemeenschap en gewelddadige rites, gaat dan ook in tegen de stelling van de commissaris-generaal dat het ongeloofwaardig is dat hij de opvolging weigerde zonder te weten wat deze vereniging inhoudt., of nog dat er geen gegronde vrees voor vervolging zou zijn. Verzoeker heeft zijn afschuw en vrees voor een verplichte en gewelddadige initiatie uitgedrukt en heeft duidelijk verklaard dat hij niet de intentie heeft om vrijwillig toe te treden. In die zin heeft hij omstandigheden omschreven die aantonen dat hij in een situatie verkeert waarbij hij een gegronde vrees voor vervolging heeft.

In hoofde van verzoeker bestaat dus wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève.

8. Gelet op de geloofwaardigheid van het relaas toont verzoeker aan dat er dus tevens zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Waar verzoeker de schending opwerpt van "artikel 1 A van de Conventie van Genève" neemt de Raad aan dat verzoeker de schending beoogt op te werpen van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dat verwijst naar de voorwaarden zoals bepaald in artikel 1 van de Vluchtelingenconventie.

2.3. Verzoeker kan niet dienstig verwijzen naar de schending van artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet dat niet meer inhoudt dan een verwijzing naar de in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet neergelegde voorwaarden.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in

de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarin een manifeste beoordelingsfout wordt opgeworpen, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden. Dit houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.5. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999, nr. 82 301; RvS 18 april 1997, nr. 65 919).

2.6. Het proportionaliteitsbeginsel maakt een vorm van het redelijkheidsbeginsel uit, wat inhoudt dat de Raad het enkel geschonden kan achten indien het voordeel dat voor de overheid voortspruit uit de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker er door ondergaat.

2.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding.

2.8. De bestreden beslissing strekt ertoe te stellen dat verzoeker doorheen zijn verklaringen onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij zijn land heeft verlaten omwille van een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat hij zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar zijn land. Deze vaststelling steunt op twee motieven:

- verzoeker is erg onwetend betreffende de Poro-gemeenschap in het geheel en de opvolging van zijn vader als lid van de Poro-gemeenschap in het bijzonder (eerste motief);
- een aantal bedenkingen bij de door verzoeker geformuleerde vrees voor vervolging (tweede motief), zijnde:
 - * het niet opnemen van contact met iemand in Sierra Leone sedert zijn aankomst in België;
 - * het lang blijven wonen in zijn eigen huis in Freetown na de door hem aangehaalde problemen in augustus 2009 zonder dat hij de politie contacteert;
 - * het soms op straat verkopen van telefoonkaarten in Freetown.

2.9. Verzoeker betoogt voor wat betreft het eerste motief van de bestreden beslissing dat verwerende partij eraan voorbijgaat dat de Poro-gemeenschap een geheim genootschap is, dat een buitenstaander geen concrete informatie krijgt aangezien men pas kennis krijgt van de activiteiten, procedures en rol die men moet waarnemen nadat men lid van de Poro-gemeenschap is geworden, en dat verzoeker niet wist dat zijn vader deel uitmaakte van de Poro-gemeenschap aangezien hij dit slechts vernam na diens overlijden en hij weinig contact had met zijn vader.

2.10. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning of toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190 508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163 124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163 124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186 868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen noch de Raad moeten bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.11. Blijkens het administratief dossier legde verzoeker geen enkel begin van bewijs neer om zijn ingeroepen asielrelaas te ondersteunen. Zo toont hij niet aan dat zijn vader lid van de Poro-gemeenschap was, dat hij verondersteld werd hem op te volgen of dat zijn vader zou zijn overleden.

2.12. In het administratief dossier bevindt zich het gehoorverslag van 18 augustus 2010. Hieruit blijkt dat verzoeker op zowat alle gestelde vragen inzake de kernelementen van zijn asielrelaas, namelijk aangaande het overlijden van zijn vader waardoor van verzoeker verwacht werd dat hij hem opvolgde in de Poro-gemeenschap, aangaande de functie van zijn vader binnen de Poro-gemeenschap en aangaande het reilen en zeilen van deze gemeenschap ofwel vaag antwoordde ofwel het antwoord schuldig bleef. Blijkens het gehoorverslag antwoordde verzoeker talloze keren: *"Ik weet het niet"*, *"Ik was er niet"*, *"Ik weet niet juist wanneer"*, *"Ik vroeg het niet"*.

2.13. Verzoekers aposteriori uitleg dat hij omzeggens geen informatie kon verstrekken aangaande de Poro-gemeenschap omdat het een geheim genootschap is en vanwege zijn achtergrond, overtuigt niet, aangezien het weinig aannemelijk is dat verzoekers vader, die zelf lid was van de Poro-gemeenschap, die aan de *"Chief"* verklaard had dat zijn zoon hem ging opvolgen (gehoorverslag p. 6) en die verzoeker zag *"om de drie weken dat hij naar Freetown kwam"* (gehoorverslag p. 8) er hem nooit zou over aangesproken hebben. Op de vraag *"Is het niet vreemd? Uw vader wilt dat u het opvolgt en introduceert u niet en sprak er niet over met u"* antwoordde verzoeker kenmerkend *"Ik weet het niet"* (gehoorverslag p. 9). Verder maakt verzoeker er zich blijkens het gehoorverslag ook van af door voor vragen aangaande de kern van zijn asielrelaas een desinteresse te veinzen die weinig aannemelijk is. Zo antwoordde verzoeker op de vraag *"Wat was de rol die vader in de Poro gemeenschap speelde"*: *"Ik vroeg het niet want het interesseerde me niet"* (gehoorverslag p. 8). Dat verzoeker zo goed als niets weets over de Poro-gemeenschap en over de rol van zijn vader in deze gemeenschap klemt des te meer aangezien verzoekers moeder volgens zijn verklaringen *"wist dat vader in de Poro gemeenschap zat van toen ze elkaar reeds kenden"* (gehoorverslag p. 9).

2.14. Verzoekers asielrelaas steunt nagenoeg volledig op zijn verklaring dat hij weigerde om lid te worden van de Poro-gemeenschap, maar de Raad stelt te dezen vast dat verzoeker tot tweemaal toe op identieke wijze ontwijkend antwoordt op de expliciete vraag of hij nu lid is van deze gemeenschap of niet: *"Als ze me nu zien, zullen ze me initiëren"* (gehoorverslag p. 10).

2.15. Verder stelt de Raad vast dat er sprake is van een tegenstrijdigheid in zijn verklaringen aangaande zijn motief om niet toe te treden tot de Poro-gemeenschap, wat een kernelement is in zijn asielrelaas. Blijkens het gehoorverslag van 18 augustus 2010 (pp. 9 en 12) stelt hij dat hij zijn vader niet wil opvolgen omdat *"Ik hou niet van de Poro Gemeenschap. Ik weet het niet, want de dingen die ze doen, staan me niet aan"* en *"Ik hou niet van het bloed dat ik op hen zag. Ze steken messen in zichzelf. Ik zag dat ze iemand in een zetel droegen. Ik weet niet of de persoon dood was of niet, maar ik zag veel bloed."* Blijkens de ingevulde vragenlijst van 20 januari 2010 die zich in het administratief dossier bevindt antwoordt verzoeker dan weer: *"Mijn vader overleed en deze groepsleden wilden dat ik hem opvolgde. Ik wilde dit niet omdat ik niet wist wat dit inhield."*

2.16. De poging van verzoeker om zijn vastgestelde gebrek aan kennis omtrent voornoemde elementen toe te dekken door de uitleg dat de Poro-gemeenschap een geheim genootschap is, klemt des te meer, gelet op zijn dubbelzinnige houding inzake het geheim karakter van de Poro-gemeenschap waarmee de interviewer van het Commissariaat-generaal hem reeds confronteerde, wanneer hij na verzoekers antwoord *"Ik hou niet van het bloed dat ik op hen zag. Ze steken messen in zichzelf. Ik zag dat ze iemand in een zetel droegen. Ik weet niet of de persoon dood was of niet, maar ik zag veel bloed."* de vraag stelde: *"Waarom denkt u dat deze dingen mensen van de Poro waren? Ik dacht dat Poro geheime gemeenschap was"* (gehoorverslag p. 10). Verzoeker antwoordde: *"Als ze naar de stad komen, zegt iedereen 'de Poro mensen zijn hier'."* Op de vraag *"Hoe zouden ze dat weten"* antwoordde verzoeker *"Ik hoorde dat steeds."* Wanneer de vraag nog eens gesteld werd antwoordde verzoeker, kenmerkend *"Ik weet het niet, ik vroeg het nooit. Als ik hen zag, zag ik hen zichzelf steken en bloed."*

2.17. Verzoekers in de bestreden beslissing vastgestelde fundamenteel gebrek aan kennis betreffende de Poro-gemeenschap en de rol van zijn vader in deze gemeenschap vindt steun in het administratief dossier. Dit wordt bevestigd door de eigen vaststellingen van de Raad op grond van de elementen die zich bevinden in het administratief dossier. Ook de in de bestreden beslissing bijkomende gedane vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier, namelijk dat verzoeker de politie niet gecontacteerd heeft voor zijn problemen en dat hij bleef wonen in zijn eigen huis in Freetown en er zich vrijelijk op straat begaf, ook al gingen de leden van de Poro-gemeenschap hem komen opzoeken met een *"heksen-*

geweer", dat hij wegens desinteresse nooit geprobeerd heeft contact op te nemen met zijn land van herkomst teneinde de vermeende problemen op te volgen, worden door de bestreden beslissing terecht aangewend om finaal te concluderen dat verzoeker de oorzaak van zijn problemen niet aannemelijk maakt en er derhalve geen geloof kan gehecht worden aan de door hem beweerde vrees voor vervolging. Verzoekers aposteriori verklaringen ter rechtvaardiging van de voormelde bijkomende gedane vaststellingen die op geen enkele wijze worden gestaafd en die zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota bovendien afwijken van de verklaringen die hij tijdens zijn gehoor van 18 augustus 2010 heeft afgelegd, kunnen hieraan dan ook geen afbreuk doen. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, en aangezien verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen baseerde dan deze die ten grondslag liggen aan zijn asiel-relaas, concludeerde het Commissariaat-generaal terecht dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde reële risico op ernstige schade.

2.18. Er dient te worden geconcludeerd dat het Commissariaat-generaal de asielaanvraag van verzoeker op individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De beslissing wordt gedragen door pertinente motieven die hun grondslag vinden in het administratief dossier en die verzoeker met zijn betoog niet weerlegt. Een schending van de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen wordt niet aangetoond.

2.19. De bij het verzoekschrift gevoegde artikelen bevatten slechts informatie van algemene aard over Sierra Leone en hebben geen betrekking op verzoekers persoon. Het koppelen van dergelijke algemene informatie aan verzoekers schaarse afgelegde verklaringen aangaande de Poro-gemeenschap is geenszins afdoende om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, gezien de ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn persoonlijke situatie. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vanwege de Poro-gemeenschap dient niet nagegaan te worden of dit valt onder vervolging door niet overheidsactoren zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA